

DE ONTSTAANGSGESCHIEDENIS VAN DRONGEN

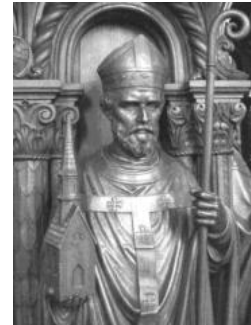
Er bestaan verschillende versies over de ontstaansgeschiedenis van Drongen. Onwaarschijnlijke verhalen die tot in de Middeleeuwen standhielden.

In het ene verhaal speelt Basinus de hoofdrol. Deze koning van de stad Basotes, kreeg bij de dagenlange achtervolging van een hert tijdens de jacht een nachtelijke verschijning. Een stem vertelde hem dat het hert eigenlijk een engel was die hem naar deze plaats langs de Leie gebracht had om er drie kerken te bouwen. Een ter ere van de apostel Petrus, een gewijd aan Johannes de Doper en een derde op de huidige plaats van Drongen ter ere van Maria, de Moeder Gods.

Tijdens de plechtige inwijding van de drie bidplaatsen in aanwezigheid van vele bisschoppen gebeurde een mirakel: olie vloeide uit de hemelen genas vele zieken. Waarop Basinus geestelijken in de drie kerken om er dag en nacht God te dienen.

Het andere verhaal schrijft de oprichting van de Drongense religieuze gemeenschap toe aan Amandus (ca. 594 – 676). Deze bekende heilige en missionaris van het Scheldebekken wordt verantwoordelijk geacht voor de oprichting van de Sint-Pieters – en Sint-Baafsabdij. In 606 bouwde hij te Drongen een kerk en liet die bedienen door geestelijken. Ten teken van de succesvolle bekering van de nogal woeste plaatselijke bevolking, had hij er een jaar tevoren een kruisbeeld laten oprichten. Volgens sommige bronnen installeerde hij hier maar liefst 42 kanunniken.

Een derde verhaal dat werd opgetekend door kanunniken, is dat van Gerulphus, de huidige patroonheilige van Drongen. Het situeert zich ten tijde van het bewind van de Arnulf I (889 – 965), zoon van de Frankische gouvgraaf Boudewijn II. In die bron treedt de toenmalige Drongense gemeenschap van kanunniken op het voorplan.

Het vertelt het lijdensverhaal van de heilige en aansluitend daarop de overbrenging van zijn stoffelijke resten naar de Drongense religieuze gemeenschap waar het een ereplaats kreeg in de Onze-Lieve-Vrouwekerk.

Gerolf was de zoon van Leutgoldus en Ratguera, een adelijk koppel dat op hun domein in Merendree woonde. Rond het midden van de achtste eeuw werd Gerulphus door zijn dooppeter vermoord nadat die hem had vergezeld om in de Gentse Sint-Pietersabdij het vormsel te ontvangen van bisschop Heliseus van Noyon-Doornik. De jeugdige martelaar werd begraven in de Sint-Radegondiskerk op het familiegoed te Merendree. De stervende jongen zou zijn vader gesmeekt hebben om bijgezet te worden in het klooster van Drongen, waar hij kort tevoren nog had gebeden. Hij had zijn vader tevens op het hart gedrukt om zijn landerijen in Merendree en zijn paard aan de Drongense geestelijken te schenken opdat ze voor zijn zieleheil zouden bidden. Uit gierigheid had de vader nagelaten het goed te schenken en had hij Gerulphus laten begraven in de Radegondiskerk, waar weldra miraculeuze genezingen plaatsvonden. In 915 werden zijn stoffelijke resten naar Drongen overgebracht.

*Bron: De Oude Abdij van Drongen – elf eeuwen geschiedenis
onder redactie van Johan Decavele, Jan De Mayer, Patricia Quaghebeur en Paul Trio*